

Quoniam illo quæsito proposito an corpus quodlibet secari queat, an verò quoddam sit infecabile, isti homines quasi confessum sit, confessim ad elementa confugiunt, dicentes, ecce tibi elementa sunt corpora, & ea indiuidua, quare & alia quædam magnitudines esse possunt. Quæ cum ita defendunt, nihil consecuti videntur aliud esse, quàm ea corpora, quæ ipsa vocant atoma, suo ipsorum argumento fecabilia demonstrant, cum ad probationem ea assumant, quæ sine controuersia diuidua ostendi possint ab istis, quibus corporibus fecabilibus demonstratis, eadem ratio in reliquis etiam haberi videatur infinita sectionis in magnitudine. Nullo autem negotio infecabilitas elementorum refellit, nec ratione, sed sensu duntaxat fides quærenda. Sensum enim deserere, & eo relicto rationem quærere, vt absurdum, ita perquam ridiculum apparet. Qua peruersitate plerique capti, & viri, & eius, quod deceret, nullam rationem perceperunt: vt Parmenides quoque, qui ens vnum assererat, & Zenon, qui motum negabat, & complures alij sunt hallucinati.

CAPVT VI.

Quartum epicherema Zenonis est, quo ipse vsus est motum respiciens. Si, inquit, diuidi stadium in partes infinitas queat, moneat eas communi quadam mensura vniuersas dimeriri nos posse, admodum sophisticum videtur, nec hypothefes, quæ in geometria statuuntur, illud mehercle admittunt: neque enim uerò supponunt ad hunc modum, neque commodum etiam est vt illud cõcedant. Adhæc contraria videntur, omnem lineam symmetram fieri, deinde statuere quarumlibet non fieri, sed esse mensurabilem linearem mensuram. Quocirca ridicula admodum sunt, quæ sentiunt, & quibus demonstrationes conficere se putant. Nam his neque litigiosam, neque sophisticam rationem effugiunt. Etenim propter infirmitatem probationũ minimè potest ratio illorum hominum, vel absurda, quæ contra proferuntur, vel redargutiones, contradictionesque euitare.

A **εἰ ἀδιαιρέτων εἶναι σώματα, εἴτε καὶ εἰς ἀπειρὰ διαιρετῶν ἐκείνοις ὡς ὁμολογοῦν ἄλλοις βανόν τῷ ὅτι ἤδη σοιχεῖον, λέγοντες ἰδιῶ σώματα τὰ σοιχεῖα, καὶ οὐ πέρυκα διαίρεσθαι καὶ εἰ ταῦτα ἀδιαιρέτα, καὶ δὴ αὖτις πᾶσι φησὶν αἰ ἀδιαιρέτα εἶναι. ἐπεὶ δὲ οὕτω τὸ ἐξ ἀρχῆς λαμβάνουσιν, οὐδὲν ἄλλο ἐντελευτῶν κερδίζουσιν, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον παρείστηρσι σώματα πᾶσι λέγοντες ἀτομα, ἀ δὴ καὶ μᾶλλον ὡσεὶ ἐλευτῶν ἔχουσι δεικνύειν, ὅτι διαίρετα εἶσι· καὶ εἴτω καὶ ἐπὶ τῷ λοιπῶν, κατὰ τὴν ἐλευτῶν αὐτῶν, κατὰ τὴν ἀδιαιρέτων, ὅτι δὲ δυνατὸν τὸν ὅτι ἤδη σοιχεῖον τὸ ἀδιαιρέτων, αἰδῶσι μαρτυρεῖ. τὸ γὰρ ὕδαρ καὶ ἡ γῆ, ἐφ' ὅσον ἐργαζομένη, εἰς μέρη διαίρεται, ἀφάντως οὐκ ἔστιν αἰδῶσι, καὶ λόγῳ μόνῳ δουλοῦναι, αὐτῶν τε καὶ μᾶλλον. ἐπεὶ καὶ ἐντελευτῶν πολλοὶ πινεσ τῆς δὴ δεικνύει καὶ τὸ ἀφάντως ἐξ ἑβάρηται, ὡς καὶ Παρμενίδης ὁ λέγων ἐν τῷ ὄν· καὶ Ζωῶν ὅτι ὡς ἐστὶ κίνησις καὶ δὴ μὴ πλείους.**

Κερδίζουσι 5.

Τεταρτὸν ἐπιχείρημα ὡς ἐκείνοις ὅτι πᾶσι εἰς ἀπειρὰ ἀδιαιρέτων ἤδη μετρώδων, τὸ τῷ Ζωῶντος, ὅσῳ ἐκείνοις ἰδίως ὅτι ἀκίνησις ἐλαττωεῖ γὰρ διαιρετῶν ἐπ' ἀπειρῶν **Δ** τὸ σταδίον, μινεῖ δὲ τίς αὐτῶν ἐν πᾶσι ἀεὶ σμῆνα καὶ χρόνῳ, ἀφ' ἀφεται ἤδη ἀπειρῶν ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ καὶ εἰ τὸ σταδίον ἐν ἴσῳ χρόνῳ πλείον διαίρεται, ἢ τὸ βραδύτερον. ταχίστη δὲ ἡ τῆς διαίρεσιν κίνησις, καὶ ἡ διαίρεσις ἀριθμοῖσι τὰ ἀπειρὰ ἐν πᾶσι πεπερασμένῳ χρόνῳ Ζωῶν μὲν οὐκ ἐπινοεῖται εἰς τὸ ἐνεργεῖν ἐλαττωμένῳ χρόνῳ, ταῦτα δὲ τὰ ἀτομα σιωπῶν, ἐντελευτῶν δὲ ὁ φιλόσοφος, ὡς καὶ ἐν δεικνύει ἐλαττωεῖται, ἐντελευτῶν πᾶσι ταῦτα λέγων, καὶ σφραγισματῶν λόγῳ δόξασθαι. οὐδὲ γὰρ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ, φησὶ, ἤδη τῷ σταδίῳ ἀπειρῶν ἀφεται τὸ πεπερασμένον, δὴ καὶ ἐν ἀπείρῳ αὐτῶ. ὁ γὰρ χρόνος ὡσαύτως καὶ τὸ μήκος, ἀπειρῶν καὶ πεπερασμένων λέγεται· καὶ ὡς ὁ χρόνος πεπερασμένῳ τοῖς ἀφάντως, οὕτω καὶ τὸ μήκος πεπερασμένων τοῖς ἀφάντως. ὡς δὲ αὐτῶ ὁ χρόνος ἀπειρῶν τῇ διαίρεσιν, οὕτω καὶ τὸ μήκος ἀπειρῶν τῇ διαίρεσιν. Ζωῶν οὐκ ἐπινοεῖται ἀπειρῶν, δὴ καὶ τὸ τῷ χρόνῳ πεπερασμένων λαμβάνει, καὶ δὴ καὶ τὸ τῷ σταδίῳ. τὸν γὰρ ἐλευτῶν καὶ εἰς ἐσπέραι χρόνον, ἀπειρῶν ὄντα καὶ τῷ διαίρεσιν, καὶ τῷ μήκῳ ὅτι καὶ τῷ διαίρεσιν ἀπειρῶν, πεπερασμένῳ λαμβάνει καὶ τὰ ἀφάντως, καὶ οὐ λαμβάνει. οὕτως καὶ τὸ σταδίον πεπερασμένῳ, καὶ τὰ ἀφάντως, ἀλλ' ὅλως καὶ τῷ διαίρεσιν. οὐδ' αὐτῶ φησὶν ὁ φιλόσοφος, τὸ καὶ ἐκείνοις ἀπείρῳ ἤδη ἀπειρῶν τῷ διαίρεσιν, ὡς ἐστὶν ἀειδῶν ἐν ἀφάντως